

Lieta C-487/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 9. augusts

Iesniedzējtiesa:

Bundesverwaltungsgericht (Austrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 9. augusts

Prasītājs:

F.F.

Atbildētāja iestāde:

Österreichische Datenschutzbehörde

Persona, kas iestājusies lietā:

CRIF GmbH

Pamatlietas priekšmets:

Prasība par Austrijas *Datenschutzbehörde* [Datu aizsardzības iestādes] lēmumu par apstrādātu personas datu kopijas izsniegšanu saistībā ar informācijas pieprasījumu atbilstoši Regulas (ES) 2016/679 15. panta 3. punktam

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Regulas (ES) 2016/679 15. panta interpretācija; LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “kopija”, kas ir ietverts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula, OV

L 119/1, 2016. gada 4. maijs, 1. lpp., turpmāk tekstā – “VDAR”) 15. panta 3. punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek apzīmēta (elektronisku) datu fotokopija vai attiecīgi faksimils vai elektroniska kopija, vai arī atbilstoši vārdnīcās vācu, franču un angļu valodās ietvertajai jēdziena izpratnei ar to ir jāsaprot arī “Abschrift”, un “double” (“duplicata”) vai “transcript”?

- 2) Vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums, saskaņā ar kuru “pārzinis nodrošina apstrādē esošo personas datu kopiju”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver vispārējas datu subjekta tiesības uz – arī – veselu tādu dokumentu kopiju izsniegšanu, kuros tiek apstrādāti datu subjekta personas dati, vai attiecīgi datubāzes izvilkuma kopijas izsniegšanu, ja tajā tiek apstrādāti personas dati, vai arī atbilstoši minētajam datu subjektam ir tiesības uz oriģinālam atbilstošu saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu izsniedzamu personas datu reprodukciju?
- 3) Gadījumā, ja uz otro jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka datu subjektam ir tikai tiesības uz oriģinālam atbilstošu saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu izsniedzamu personas datu reprodukciju, vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, ņemot vērā apstrādāto datu raksturu (piemēram, attiecībā uz 63. apsvērumā minētajām diagnozēm, analīžu rezultātiem, vērtējumiem vai arī dokumentiem saistībā ar pārbaudi Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 20. decembra sprieduma C-434/16, ECLI:EU:C:2017:994, izpratnē) un VDAR 12. panta 1. punktā ietverto pārredzamības prasību, konkrētā gadījumā tik un tā ir jānodrošina datu subjektam piekļuve teksta daļām vai visiem dokumentiem?
- 4) Vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, ir jāsniedz “plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētajiem “apstrādē esošajiem personas datiem”?
 - a) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzoša: vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, ir jāsniedz “plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas arī uz informāciju atbilstoši VDAR 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktam?
 - b) Ja arī atbilde uz 4.a) jautājumu ir noliedzoša: vai jēdziens “informācija”, kas saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta trešo teikumu datu subjektam, ja tas pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā, ir jāsniedz “plaši izmantotā elektroniskā formātā”, “ja vien datu subjekts nepieprasa citādi”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas ne tikai uz “apstrādē esošajiem personas datiem” un VDAR 15. panta 1. punkta

a)–h) apakšpunktā minēto informāciju, bet arī, piemēram, uz tiem piederīgajiem metadatiem?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.), 63. apsvēruma, kā arī 4., 12. un 15. pants.

Atbilstošā valsts judikatūra

Kurā atbalstīta šaura interpretācija:

- Austrijas *Bundesverwaltungsgericht* [Federālās administratīvās tiesas] 2020. gada 23. septembra spriedums (W256 2226269-1/13E)
- Vācijas *Arbeitsgericht Bonn* [Bonnas Darba lietu tiesas] 2020. gada 16. jūlija spriedums (3 Ca 2026/19)

Kurā atbalstīta plaša interpretācija:

- Austrijas *Oberster Gerichtshof* [Augstākās tiesas] 2020. gada 17. decembra spriedums (6 Ob138/20t)
- Austrijas *Bundesverwaltungsgericht* 2020. gada 2. marta spriedums (W214 2224106-1/13E)
- Vācijas *Verwaltungsgericht Schwerin* [Šverīnas Administratīvās tiesas] 2021. gada 29. aprīļa spriedums (1 A 1343/19 SN)

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Ar 2018. gada 20. decembra vēstuli prasītājs lūdza kredītu reģistru piekļūt (tostarp) personas datiem atbilstoši VDAR 15. pantam, kā arī nosūtīt plaši izmantotā tehniskā formātā to datu kopiju, kas apstrādāti par viņa personu.
- 2 Kredītu reģistrs izsniedza daļēji pieprasīto informāciju kopsavilkuma veidā, reproducējot saistībā ar prasītāja personu saglabātos datus, pirmkārt, pēc vārda, dzimšanas datuma, ielas, pasta indeksa un vietas izveidotā tabulā un, otrkārt, pārskatā par uzņēmuma funkcijām un pārstāvības pilnvarām. Tādi papildu dokumenti kā e-pasta vēstules vai datubāžu izdrukas netika izsniegti.
- 3 2019. gada 16. janvārī prasītājs vērsās ar sūdzību Datu aizsardzības iestādē saistībā ar nepilnīgas atbildes sniegšanu uz informācijas pieprasījumu, norādot arī uz to, ka viņam nav nosūtīta datu kopija.

- 4 Datu aizsardzības iestāde noraidīja sūdzību ar 2019. gada 11. septembra lēmumu.
- 5 Prasītājs šo lēmumu pārsūdzēja *Bundesverwaltungsgericht*.
- 6 Tā kā prasība ir par VDAR 15. panta 3. punktu, *Bundesverwaltungsgericht* ir nolēmusi vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Pamata lietas dalībnieku galvenie argumenti

- 7 **Prasītājs** apgalvo, ka ar “datu kopiju” tiek apzīmētas, piemēram, e-pasta vēstules un izraksti no datubāzēm, kuros ir ietverti personas dati. Tiesības saņemt datu kopiju pastāvēt neatkarīgi no tiesībām piekļūt apstrādāto datu saturam, un datu kopijas apstrāde nav atļauta, izņemot 15. panta 4. punktā minētajos gadījumus.
- 8 Šajā ziņā **kredītu reģistrs** izklāsta, ka datu kopijas izsniegšana principā ir jānoraida un ka šajā gadījumā no minētā arī prasītājam neizriet nekāds labums. Visa informācija un dati izrietot no informācijas pieprasījuma un informācijas, un nekādi citi dati netiekot uzglabāti. Izsniedzot kopiju, tiktu atklāti arī tā komercnoslēpumi, jo savstarpēji saistītas datubāzes datu kopijā vienmēr atspoguļotos arī atsevišķo datu loģiski matemātiskās saiknes.
- 9 **Datu aizsardzības iestāde** apgalvo, ka prasītājam nav tiesību saņemt kopiju faksimila formā. Informācijas par pašas personas datiem atbilstoši tiesību aktiem datu aizsardzības jomā mērķis esot pārbaudīt, vai dati ir tikuši apstrādāti atbilstoši likumam, un sagatavot datu labošanu, dzēšanu vai piekļuves noslēgšanu (skat. Tiesas spriedumus *Rijkeboer*, C-553/07, ECLI:EU:C:2009:293, kā arī *Y.S. u.c.*, C-141/12 un C-372/12, ECLI:EU:C:2014:2081). Šajā ziņā tiesības uz piekļuvi esot procesuālas pakārtotas tiesības, un tāpēc prasītāja intereses esot normatīvi ierobežotas. Atsaucoties uz VDAR 63. apsvērumu, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Y.S. u.c.*, tā jau esot nospriedusi, ka no VDAR 15. panta 3. punkta nevar atvasināt tiesības uz tādu dokumentu kopijas izsniegšanu, kuros ir ietverti personas dati. VDAR 15. panta 3. punktā esot reglamentētas vienīgi tiesības saņemt “apstrādē esošo personas datu kopiju”. Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, nevarot pieprasīt dokumentu kopiju izsniegšanu veselu faksimilu formā, atsaucoties uz VDAR 15. panta 3. punktu, jo tas neizrietot no tiesību normas formulējuma. Šāda veselu dokumentu izsniegšana esot pretrunā arī Direktīvai 2011/24/ES: tās 2. panta c) punktā esot ietverta atsauce uz Direktīvu 95/46/EK (šobrīd – VDAR) un to neskarot. Direktīvas 2011/24/ES 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 5. panta d) punktā esot skaidri paredzētas tiesības saņemt “pacienta medicīniskās kartes” kopiju – tāvad tiesības uz veselu dokumentu kopiju izsniegšanu. Ja, ņemot vērā šo tiesību normu, VDAR 15. panta 3. punktam tiktu atzīts saturs, kura mērķis ir veselu dokumentu izsniegšana, zustu jēga citu tiesību aktu, piemēram, Direktīvas 2011/24/ES regulējumam.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 10 Jautājums, kas ir konkrēti jāizvērtē *Bundesverwaltungsgericht*, ir par to, vai prasītāja personas datu nosūtīšana, izmantojot kredītu reģistra informatīvajā vēstulē ietvertu tabulu un pārskatu, atbilst VDAR 15. panta 3. punktā paredzētajām tiesībām saņemt kopiju, vai arī prasītājam ir tiesības uz savu kredītu reģistra apstrādāto personas datu kopijas izsniegšanu nevis atsevišķā formā, bet gan iespējamās sarakstes, datubāžu un tamlīdzīgu dokumentu saturu kopiju un izrakstu formā. Ja uz pēdējo jautājuma daļu tiek atbildēts apstiprinoši, viņa prasība ir jāapmierina, jo šādi dokumenti līdz šim brīdim nav tikuši izsniegti un Datu aizsardzības iestāde apstrīdētajā lēmumā šādas tiesības noliedza.
- 11 Ņemot vērā pretrunīgos doktrīnā paustos viedokļus un tāpat neviennozīmīgo judikatūru, senātam, kuram ir jāpieņem lēmums, rodas jautājums par to, ko tieši burtiski nozīmē VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā ietvertais jēdziens “kopija” (pirmais prejudiciālais jautājums).
- 12 Vai šajā ziņā turklāt runa ir par vispārējo piekļuves tiesību saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punktu precizēšanu vai attiecīgi grozīšanu un vai ar tiesību normu drīzāk tiek noteikts, kā datu subjektam piekļūt saviem apstrādātajiem personas datiem? Vai arī tiesību normā ir noteiktas autonomas, patstāvīgas un par VDAR 15. panta 1. punktā paredzētajām piekļuves tiesībām plašākas tiesības uz fotokopiju/faksimilu/datubāzes izdruku vai (elektronisku) datubāzes izvilkumu vai attiecīgi veselu dokumentu un dokumentu, kuros parādās datu subjekta personas dati, kopiju? Šie jautājumi pamato otro prejudiciālo jautājumu.
- 13 Doktrīnā un judikatūrā paustās šaurās pieejas pamatā ir ideja, ka tiesību normas par piekļuves tiesībām mērķis – vienkāršoti izsakoties – ir sagatavoties citu datu subjekta tiesību izmantošanai, un šajā ziņā tā balstās vairāk uz informāciju par apstrādātajiem personas datiem, arī kopsavilkuma veidā, piemēram, saraksta formā. Šajā ziņā tiek izdarīta atsauce uz VDAR 63. apsvērumu, saskaņā ar kuru datu subjektam vajadzētu būt tiesībām piekļūt saviem personas datiem, lai zinātu par apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu. Turklāt tiek argumentēts ar VDAR 15. panta 3. punkta formulējumu un norādīts, ka tajā ir runa par apstrādē esošo datu kopiju, nevis to dokumentu kopiju, kuros dati tiek izmantoti.
- 14 Plašā pieeja balstās uz visaptverošu aizsardzības mērķi, kurš ir izvirzīts VDAR kopumā un no kura var izrietēt plašas datu subjekta pārbaudes pilnvaras: atbilstoši minētajam tiesības uz datu kopijas izsniegšanu fotokopijas, faksimila, datubāzes izdrukas vai (elektroniska) datubāzes izvilkuma formā vai attiecīgi veselu dokumentu kopiju izsniegšanu palielinot pārbaudīšanas iespēju vai dažu subjektu ieskatā vispār to padarot iespējamu. Tikai šādi varot pārbaudīt, vai dati ir tikuši pareizi attiecināti, piemēram, fotogrāfijas attiecināšana uz līdzīgu pareizās personas priekšmetu (piemēram, celtniecības ziņā identiskas rindu mājas) gadījumā. Turklāt tāpat notiek atsaukšanās VDAR 63. apsvēruma formulējumam, kurā esot runa par tiešu piekļuvi personas datiem nevis pārskatam.

- 15 Gan vienā, gan otrā pieejā ir atsauce arī uz VDAR 15. panta 4. punkta tiesību normu kā interpretācijas palīg līdzekli, saskaņā ar kuru tiesības saņemt 3. punktā minēto kopiju nevar nelabvēlīgi ietekmēt citu personu tiesības un brīvības. No šīs tiesību normas varot secināt, ka kopijas veidā izsniedzamie personas dati ir jāizsniedz nevis atsevišķi, bet vienmēr to apstrādes kontekstā, t.i., kā daļa no vesela dokumenta (kā, piemēram, e-pasta vēstules) vai datubāzes izvilcuma, kas satur a izziņā ietver vairāk nekā tikai personas datus. Tomēr no tā varot arī secināt, ka tiesību norma attiecas tikai uz gadījumiem, kad apstrādē esošos personas datus, kas ir jāizsniedz un jānosūta kopijas veidā, nevar nošķirt, jo tie ir nedalāmi saistīti ar aizsargātiem trešo personu datiem, kā tas ir, piemēram, filmas uzņemšanas gadījumā, kad tiek rādītas arī citas personas.
- 16 Gadījumā, ja VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums šauri tiek interpretēts tādējādi, ka ar “kopiju” netiek norādīts uz tiesībām nosūtīt veselu dokumentu vai datubāžu izvilcumu fotokopijas, – ņemot vērā 63. apsvērumā skaidri minētos datu veidus un VDAR 12. panta 1. punktā paredzēto pārskatāmības prasību, rodas jautājums par to, vai atsevišķos gadījumos un atkarībā no apstrādāto personas datu veidiem tomēr var pastāvēt pārziņa pienākums nodrošināt piekļuvi teksta daļām vai dokumentiem kopijas veidā (trešais prejudiciālais jautājums).
- 17 Visbeidzot saistībā ar abiem interpretācijas veidiem – šauro un plašo interpretāciju – tiek izmantots arī VDAR 15. panta 3. punkta trešajā teikumā ietvertais jēdziens “informācija”, un tāpēc, šķiet, ir jānoskaidro, vai šis jēdziens attiecas vienīgi uz VDAR 15. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētajiem “apstrādē esošajiem personas datiem” (ceturtais prejudiciālais jautājums), vai arī tas ir jāsaprot plašāk un tas attiecas arī uz informāciju atbilstoši 15. panta 1. punkta a)–h) apakšpunktam (4.a) prejudiciālais jautājums), vai pat ir vēl plašāks un attiecas, piemēram, uz metadatiem, kuri pieder pie datiem (4.b) prejudiciālais jautājums) – kā tas daļēji tiek norādīts, atsaucoties uz to, ka VDAR 15. panta 3. punktā vispirms ir runa par personas datiem un pēc tam par informāciju.
- 18 *Oberster Gerichtshof* Austrijā jau savā 2020. gada 17. decembra spriedumā, 6 Ob138/20t, ir norādījusi, ka no VDAR 15. panta 3. punkta un 12. panta 5. punkta principā izriet pacienta tiesības saņemt slimības vēstures kopiju. 63. apsvērumā ir *expressis verbis* minēti no slimības vēstures izrietošie dati. *Oberster Gerichtshof* viedokli var uzskatīt par tādu, kas attiecas “vienīgi” uz slimības vēsturi kā īpaši būtisku un sensitīvu personas datu formu, vai arī kā apgalvojumu par vispārējām tiesībām uz apstrādāto personas datu kopiju izsniegšanu.